

สรุปผลการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)
วันจันทร์ที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕

โดย **สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา**

วันจันทร์ที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมวุฒิสภา อาคารรัฐสภา (เกียกกาย) ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานวุฒิสภา เป็นประธานของที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) โดยมี พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง และนายศุภชัย สมเจริญ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม

เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานของที่ประชุมได้เปิดประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ สรุปผลการประชุมได้ดังนี้

(๑) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑. เรื่องที่ปรากฏในระเบียบวาระการประชุม จำนวน ๕ เรื่อง ดังนี้

๑.๑ รับทราบผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีตามรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพหลังวิกฤต COVID - 19 ของคณะกรรมการการท่องเที่ยว

๑.๒ รับทราบผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีตามรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การส่งเสริมการค้าชายแดน ของคณะกรรมการพาณิชย์และการอุตสาหกรรม

๑.๓ รับทราบผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีตามรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การจัดการศึกษาโดยบูรณาการการเรียนรู้กับการทำงาน (Work Integrated Learning : WIL) สำหรับอาชีวศึกษาโดยเน้นรูปแบบทวิภาคี ของคณะกรรมการการศึกษา

๑.๔ รับทราบผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีตามรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การวิเคราะห์ประเด็นการจัดการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา ของคณะกรรมการการศึกษา

๑.๕ รับทราบผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีตามรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายเร่งด่วนว่าด้วยการบริหารจัดการศึกษาเอกชนในช่วงสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19) ของคณะกรรมการการศึกษา

๒. นอกจากนี้ยังมีเรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุมซึ่งไม่ปรากฏในระเบียบวาระการประชุม จำนวน ๒ เรื่อง ดังนี้

๒.๑ กระทู้ถามซึ่งประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและอนุญาตให้ตั้งเป็นกระทู้ถามเป็นหนังสือในที่ประชุมวุฒิสภา ซึ่งไม่อาจบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมภายในกำหนดเวลา ๑๕ วัน ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๖๐ จำนวน ๑ กระทู้ คือ กระทู้ถาม เรื่อง การจัดเก็บภาษีการขายหลักทรัพย์ (นายสถิตย์ ลิ้มพงศ์พันธุ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง)

๒.๒ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมได้พิจารณารับทราบรายงาน จำนวน ๒ เรื่อง คือ

๑) รายงานกิจการประจำปี งบดุล และบัญชีกำไรขาดทุนของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

๒) รายงานประจำปี ๒๕๖๓ ของกองทุนการออมแห่งชาติ

ที่ประชุมรับทราบ

(๒) รับรองรายงานการประชุม

(ไม่มี)

(๓) กระทู้ถาม

๓.๑ กระทู้ถามเป็นหนังสือ

จำนวน ๓ เรื่อง

๓.๑.๑ กระทู้ถาม เรื่อง ปัญหาการขาดแคลนครูในสถานศึกษาขนาดเล็ก (นายอน กาจกระโทก เป็นผู้ตั้งถาม ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงศึกษาธิการ)

ผลการพิจารณา

เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มีข่าวทางสื่อกรณีโรงเรียนวัดเกตแก้ว จังหวัดสระแก้ว ผู้อำนวยการสถานศึกษาได้ย้ายออก ประกอบกับมีข้าราชการเกษียณอายุราชการ เหลือนางสาวพรพิมล ศรีพลนอก ตำแหน่งครูผู้ช่วยเพียงคนเดียว ต้องแบกรับภารกิจทั้งหมดในโรงเรียน คือ ปฏิบัติหน้าที่รักษาการผู้อำนวยการโรงเรียน เป็นหัวหน้างานทั้ง ๔ งาน อันเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาและรับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนนักเรียนทุกระดับชั้น ทำให้การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปอย่างลำบาก เกินความรู้ความสามารถของครูผู้ช่วยอย่างยากลำบาก ตำแหน่งเพียงครูผู้ช่วยต้องแบกรับภารกิจรับผิดชอบงานโรงเรียนทั้งหมด ทั้งยังเป็นห่วงอนาคตการศึกษาของชาติและเด็ก ๆ นักเรียนเป็นอย่างมาก จากประเด็นที่พบเห็นและเป็นข่าว ผู้ตั้งกระทู้ถามขอทราบว่า กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายมีมาตรการหรือวางแนวทางช่วยเหลือ เพื่อแก้ปัญหาสถานศึกษาขนาดเล็กขาดครูที่ตกอยู่ในสภาพเช่นนี้ ซึ่งอาจจะมีหลายโรงเรียนในทุกภูมิภาคของประเทศไว้หรือไม่ อย่างไร และได้มีการสั่งการให้หน่วยงานบังคับบัญชาชั้นต้นที่อยู่ใกล้ชิดสถานศึกษาให้ดำเนินการสำรวจตรวจสอบจัดทำข้อมูลอย่างเป็นระบบ กรณีโรงเรียนขนาดเล็กทั่วประเทศที่มีโอกาสจะเกิดปัญหาขาดแคลนครูอย่างเป็นขบวนนี้หรือไม่ อย่างไร อีกทั้งหลักเกณฑ์ของ กพร. ที่ไม่มีการจัดสรรตำแหน่งครูและผู้บริหารให้กับสถานศึกษาขนาดเล็กส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนขนาดเล็กที่มีอยู่ทั่วประเทศอย่างรุนแรงในขณะนี้ ท่านมีแนวทางแก้ไขปัญหานี้หรือไม่ อย่างไร ตลอดจนหลักเกณฑ์ของ ก.ค.ศ. ในการกำหนดอัตรากำลังครูต่อนักเรียนที่กำหนดใหม่ ส่งผลกระทบต่อโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดพิเศษ เกิดปัญหาครูเกินเกณฑ์เป็นจำนวนมากของแต่ละโรงเรียน และเมื่อมีครูเกษียณอายุราชการก็ถูกตัดตำแหน่ง ทำให้แต่ละสถานศึกษาขาดแคลนครูในสาระวิชาสำคัญ ๆ อันเป็นวิชาสาระหลัก ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการระดับคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนเป็นอย่างมาก ท่านจะแก้ปัญหานี้อย่างไร นอกจากนี้ ขอฝากประเด็นนโยบายของรัฐบาลในการควบรวมหรือยุบโรงเรียนขนาดเล็ก ถูกกีดกันโดยไม่บรรจุผู้บริหารโรงเรียนให้กับโรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า ๑๒๐ คน ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความยากลำบาก และโรงเรียนขนาดเล็กเป็นโรงเรียนของชุมชน การจะยุบหรือควบรวม

โรงเรียนจึงต้องกระทำด้วยความระมัดระวังเพื่อป้องกันมิให้มีการเผชิญหน้ากัน ควรกำหนดหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมว่าโรงเรียนขนาดเล็กแบบใดควรยุบหรือควรรวม แบบใดควรคงอยู่ อีกทั้งควรแก้ไขหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนภาครัฐ (คปร.) เพื่อประโยชน์ของโรงเรียนขนาดเล็กที่สามารถดำเนินการต่อไปได้และคืนตำแหน่งผู้บริหารให้โรงเรียนขนาดเล็กดังกล่าว

คุณหญิง กัลยา โสภณพนิช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ผู้ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทู้ถามตอบชี้แจงว่า การจัดการและการกำหนดอัตราครูของแต่ละโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการจะต้องผ่านหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีคำสั่ง ว ๒๓/๒๕๖๓ ได้ปรับเปลี่ยนจำนวนครูต่อจำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้นจากเดิม คือ โรงเรียนที่มีนักเรียน ๑ - ๔๐ คนจะมีจำนวนครูและบุคลากรรวมกัน ๑ - ๔ อัตรา โรงเรียนที่มีนักเรียน ๔๐ - ๘๐ คนมีจำนวนครูและบุคลากรรวมกัน ๒ อัตรา โรงเรียนที่มีนักเรียน ๘๑ - ๑๑๙ คน จะมีจำนวนครูและบุคลากรรวมกัน ๘ อัตรา การกำหนดโรงเรียนขนาดเล็ก คือ โรงเรียนที่มีนักเรียนไม่เกิน ๑๒๐ คน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้รวบรวมข้อมูลทุกโรงเรียนว่ามีอัตราเท่าใด ซึ่งโรงเรียนวัดเศษแก้วตามที่ได้ตั้งกระทู้ถามนั้น ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ๑ ตำแหน่ง และอัตรากำลังใช้งานอีก ๒ อัตรา รวมถึงตำแหน่งพนักงานราชการสายงานสนับสนุนการศึกษาอีก ๑ อัตรา ซึ่งมีครูทุกชั้นปีและสามารถจัดการเรียนการสอนวิชาสาระหลักให้กับนักเรียนได้ ส่งผลให้มีคุณภาพการศึกษาที่ดีขึ้น นอกจากนี้ สพฐ. ได้ร่วมกับ world bank กำหนดอัตรากำลังให้สอดคล้องกับการบริหารและการสอนนักเรียน กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างไร และดำเนินการยุบควรรวมโรงเรียนขนาดเล็กด้วยความระมัดระวังและด้วยความสมัครใจภายใต้ความเป็นอยู่ของแต่ละชุมชนที่แตกต่างกัน ซึ่งดำเนินการแล้ว ๑,๐๐๐ กว่าโรงเรียน จาก ๑๖,๐๐๐ โรงเรียน ซึ่งโรงเรียนในถิ่นทุรกันดาร (stand alone) ไม่สามารถควรรวมหรือยุบรวมกับโรงเรียนใดได้ จึงเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษา สำหรับการดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่ คปร. กำหนดนั้นเป็นไปด้วยความยืดหยุ่น โดยสามารถเกลี้ยตำแหน่งผู้บริหารในโรงเรียนใกล้เคียงมาดูแลโรงเรียนขนาดเล็กหรือโรงเรียน stand alone ได้

๓.๑.๒ กระทู้ถาม เรื่อง การลดขนาดกำลังคนภาครัฐเพื่อลดค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรของรัฐระยะยาว (นายอำพล จินดาวัฒนะ เป็นผู้ตั้งถาม ถาปนายนายกรัฐมนตรี)

ผลการพิจารณา

ด้วยในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรของรัฐ คิดเป็นร้อยละ ๒๐ ทุกรายการ มีค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรของรัฐ ๖ รายการ ในหมวดของงบกลางอีกประมาณ ๔๗๐,๐๐๐ ล้านบาท งบประมาณด้านบุคลากรของรัฐที่แท้จริงตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงสูงถึง ๑,๒๔๓,๖๐๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๔๒ ของงบประมาณ และข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ระบุว่าปี ๒๕๖๒ ประเทศไทยมีบุคลากรของรัฐฝ่ายพลเรือน จำนวน ๒,๑๙๙,๒๓๒ คน ซึ่งยังไม่รวมข้าราชการทหารประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ กว่าคน นอกจากนี้ ยังมีบุคลากรในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ คน ซึ่งมีการใช้งบประมาณด้านบุคลากรประมาณ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ไม่ถูกนำมารวมเป็นงบประมาณ

ด้านบุคลากรของรัฐ ทั้งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรของรัฐ และมีการกระจายอำนาจ ลดกำลังคนจากส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคไปยังท้องถิ่น จึงเป็นการสมควรที่จะมีการลดขนาดกำลังคนเพื่อลดค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรของรัฐ และตามที่ภาครัฐมีนโยบายลดขนาดกำลังคนภาครัฐหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐ มียุทธศาสตร์ชาติด้านปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีแผนปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดินที่กำหนดให้กำลังคนภาครัฐต้องมีขนาดเหมาะสมและสมรรถนะสูง จัดกำลังคนให้สอดคล้องกับความจำเป็น ลดขนาดกำลังคนและค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรภาครัฐที่มีผลผูกพันภาระงบประมาณระยะยาว และติดตามตรวจสอบ ประเมินผลการใช้กำลังคนภาครัฐ และเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๓ คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรีที่ให้สำนักงาน ก.พ. และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ร่วมกันปรับปรุงระบบการทำงานใหม่ เช่น โครงสร้างราชการ การจัดองค์กรภาครัฐ และลดจำนวนข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ ล้วนแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลมีนโยบายยุทธศาสตร์ และทิศทางที่ชัดเจนในการลดขนาดกำลังคนเพื่อลดภาระงบประมาณในระยะยาว อย่างไรก็ตาม หลังจากที่ประเทศประสบปัญหาวิกฤตโควิด-19 ได้มีการบรรจุข้าราชการ ๓๐,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ ตำแหน่ง ซึ่งจะผูกพันเงินเดือน ค่าใช้จ่าย และสวัสดิการ ขอเรียนถามว่า รัฐบาลทราบถึงปัญหาสัดส่วนค่าใช้จ่ายบุคลากรของรัฐที่สูงและมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปีหรือไม่ อย่างไร มีนโยบายและมาตรการแก้ปัญหาดังกล่าวที่เป็นรูปธรรมอย่างไร และการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดินในประเด็นลดขนาดกำลังคนภาครัฐ ลดค่าใช้จ่ายผูกพันระยะยาวมีเป้าหมายและแผนงานรองรับที่เป็นรูปธรรมอย่างไร รวมถึงมีความคืบหน้าการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๓ อย่างไร นอกจากนี้ มีข้อสังเกตว่าหัวใจของการดำเนินการคือ การสร้างสมดุลระหว่างโครงสร้างและระบบต่าง ๆ และเมื่อมีการกระจายอำนาจไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบุคลากรเพิ่มขึ้น ดังนั้น ส่วนกลางส่วนภูมิภาค จึงต้องลดจำนวนคน อีกทั้งวุฒิสภาได้มีข้อเสนอต่อรายงานการปฏิรูปประเทศหลายครั้งให้มีการใช้เครื่องมือต่าง ๆ มีเครื่องมือการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐเพื่อให้มีข้อมูลสนับสนุนการปรับขนาดองค์กรภาครัฐได้อย่างเหมาะสม เช่น การบริหารผลการปฏิบัติงาน (Performance Management) ส่วนการเพิ่มกำลังคนของท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกิดขึ้นใหม่ หากเป็นไปตามความจำเป็นก็ต้องเพิ่มกำลังคน แต่การไม่ลดขนาดบุคลากรเป็นเรื่องใหญ่ เพราะทำให้ภาครัฐโตขึ้น และส่งผลให้นโยบายตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศไม่เกิดผล

นายวิชณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี ผู้ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทู้ถามตอบชี้แจงว่า รัฐบาลกำหนดให้สำนักงาน ก.พ. และสำนักงาน ก.พ.ร. เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการลดอัตรากำลังคนภาครัฐ โดยทั้งสองหน่วยงานจะหาวิธีการที่สอดคล้องกับเป้าหมายหรือนโยบายของรัฐ นอกจากนี้ มีคณะกรรมการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนภาครัฐ (คปร.) ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรี (นายวิชณุ เครืองาม) ทำหน้าที่ประธาน ซึ่ง คปร. จะเป็นผู้กำหนดและพิจารณาคำขอของหน่วยงานของรัฐว่าจะสมควรเพิ่มหรือลดอัตรากำลังคนภาครัฐที่เป็นข้าราชการ โดยจะวิเคราะห์ตรวจสอบเหตุผลความจำเป็นจากยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ และประสานไปยังหน่วยงานที่ยื่นคำขอ โดยใช้วิธีมอบหมายให้หน่วยงานเป็นผู้ทำการ (outsourc) หรือ ถ่ายโอนภารกิจให้หน่วยงานอื่น (Transfer) ซึ่งที่ผ่านมาสามารถคุมการเพิ่มอัตรากำลังคนภาครัฐได้ระยะหนึ่ง อย่างไรก็ตาม การแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้ต้องเพิ่มอัตรากำลังบุคลากรทางด้านสาธารณสุขจำนวนหลายหมื่นคน อีกทั้งมีการตั้งหน่วยงานของรัฐขึ้นใหม่จำนวน ๑๖ หน่วยงาน จึงมีการเพิ่มอัตรากำลังคนประมาณ ๖๐,๐๐๐ คน ส่วนการดำเนินการของรัฐบาลที่เป็นรูปธรรม มีดังนี้ ๑. การตรึงอัตรากำลัง ยกเลิกอัตรากำลังของข้าราชการ

ที่เกษียณโดยไม่ให้มีการเพิ่มอัตรากำลัง โดยหน่วยงานขนาดเล็กให้ยุบอัตรากำลังร้อยละ ๕ หน่วยงานขนาดกลางให้ยุบร้อยละ ๑๐ หน่วยงานขนาดใหญ่ให้ยุบร้อยละ ๑๕ แต่หากเป็นหน่วยงานที่มีอัตรากำลังคนไม่ถึง ๓๐๐ คน จะใช้วิธีทดแทน ซึ่งที่ผ่านมาสามารถยกเลิกอัตรากำลังข้าราชการไปได้ ๑,๐๐๐ อัตราต่อปี ๒. การจัดใหม่ โดยหน่วยงานใดที่จะมีการจัดหน่วยงานใหม่ภายในโดยไม่มีการเพิ่มก็ให้หน่วยงานจัดการเกลี้ยบุคลากรเอง ๓. วิธีเพิ่มหนึ่งยุบหนึ่ง เพื่อเป็นหลักประกันว่าจะไม่มีการเพิ่มอัตรากำลังเกินกว่าที่จำเป็น ๔. การถ่ายโอนภารกิจให้เอกชนหรือหน่วยงานอื่นทำ รวมถึงการกระจายอำนาจไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม รัฐบาลไม่สามารถควบคุมการเพิ่มอัตรากำลังขององค์กรอิสระได้ สำหรับการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๓ นั้น แผนการดำเนินการลดอัตรากำลังคนที่ใช้อยู่ในขณะนี้หมดอายุลงในปีนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เตรียมแผนการฉบับใหม่โดยจะเริ่มใช้ในปี ๒๕๖๕ ซึ่งอาจมีวิธีการใหม่ เช่น การทำงานที่บ้าน (work from home) รัฐบาลดิจิทัล E-Service ทั้งนี้ รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ต่อที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาซึ่งมีใจความสำคัญ คือ ประชาชนติดต่อกับทางราชการโดยไม่ต้องไปปรากฏตัวให้ใช้วิธีผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์ (Line) หรือแอปพลิเคชันอื่น ซึ่งส่วนราชการจะเรียกร้องให้ประชาชนเดินทางมาพบไม่ได้ นอกจากนี้ จะนำเครื่องมือ กลไก ตัวชี้วัดต่าง ๆ มาใช้ในการประเมินการตั้งหน่วยงานและการขอเพิ่มอัตรากำลังคนภาครัฐ

๓.๑.๓ กระทู้ถาม เรื่อง การแก้ไขปัญหาน้ำท่วมที่ราบลุ่มแม่น้ำภาคกลางซ้ำซาก (นายอนุศักดิ์ คงมาลัย เป็นผู้ตั้งถาม ถาปนายนายกรัฐมนตรี)

ผลการพิจารณา

เนื่องจากรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายประภัตร โพธสุธน) ผู้ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทู้ถามติดภารกิจ ไม่สามารถมาตอบกระทู้ถามดังกล่าวได้ จึงขอเลื่อนการตอบกระทู้ถามออกไปเป็นวันจันทร์ที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

๓.๒ กระทู้ถามด้วยวาจา

จำนวน ๓ เรื่อง

๓.๒.๑ กระทู้ถาม เรื่อง กำหนดวันเลือกตั้งผู้ว่า กทม. และ สก. (นายวันชัย สอนศิริ เป็นผู้ตั้งถาม ถาปนายนายกรัฐมนตรี)

ผลการพิจารณา

ในปัจจุบันมีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นในทุกระดับเสร็จสิ้นแล้ว รวมทั้งการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานครแทนตำแหน่งที่ว่าง แต่ยังไม่มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ขอเรียนถามว่า เหตุใดรัฐบาลจึงยังไม่ประกาศให้ชัดเจนว่าจะมีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภากรุงเทพมหานครเมื่อใด จะกำหนดให้

มีการเลือกตั้งได้เมื่อใด นอกจากนี้ จะมีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภากรุงเทพมหานครไปในคราวเดียวกันหรือไม่ รวมทั้งการที่ยังไม่กำหนดให้มีการเลือกตั้งมีเหตุผลทางการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องหรือไม่

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ผู้ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทู้ถามตอบชี้แจงว่า ขณะนี้สำนักทะเบียนกลางได้ประกาศจำนวนราษฎรทั่วราชอาณาจักรตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร โดยแยกเป็นกรุงเทพมหานครและจังหวัดต่าง ๆ และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๕ แล้ว ในขั้นตอนถัดไปคณะกรรมการการเลือกตั้งจะแจ้งไปยังกรุงเทพมหานครเพื่อให้ทำการแบ่งเขตเลือกตั้ง ทั้งนี้ หากคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับการประสานความพร้อมแล้ว หลังจากวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จะมีการหารือร่วมกันระหว่างคณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการการเลือกตั้ง ก่อนนำเข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดวันเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภากรุงเทพมหานครในเดือนมีนาคม และแจ้งมติคณะรัฐมนตรีไปยังคณะกรรมการการเลือกตั้ง จากนั้นคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงจะประกาศให้มีการเลือกตั้ง ซึ่งคาดว่าจะมีการจัดการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภากรุงเทพมหานครในเดือนพฤษภาคมไปในคราวเดียวกัน ประกอบกับที่ผ่านมามีคณะกรรมการการเลือกตั้งได้จัดการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเดือนธันวาคม ๒๕๖๔ และได้ประกาศรับรองผลการเลือกตั้งในเดือนมกราคม ๒๕๖๕ จึงยังไม่สามารถจัดการเลือกตั้งท้องถิ่นประเภทอื่นได้ จากกระบวนการที่กล่าวมาเป็นการดำเนินการตามกฎหมายอย่างต่อเนื่องและเป็นไปตามขั้นตอน โดยไม่มีเหตุผลในทางการเมือง

๓.๒.๒ กระทู้ถาม เรื่อง การบริหารอาชีวศึกษาภายใต้ พรบ. อาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑, ทวิภาคี, ทวิศึกษา (รองศาสตราจารย์ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ)

ผลการพิจารณา

เนื่องจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นางสาวตรีณัฐ เทียนทอง) ผู้ถูกตั้งกระทู้ถามติดภารกิจ ไม่สามารถมาตอบกระทู้ถามได้ จึงทำให้กระทู้ถามดังกล่าวตกไป ทั้งนี้ หากสมาชิกยังประสงค์ที่จะตั้งเป็นกระทู้ถามด้วยวาจา ก็ให้เสนอใหม่เพื่อให้พิจารณาในคราวถัดไป

๓.๒.๓ กระทั่งถาม เรื่อง การขาดแคลนครุพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาและสำนักงานการอาชีวศึกษา (นายทรงเดช เสมอคำ เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ)

ผลการพิจารณา

เนื่องจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นางสาวตรีนุช เทียนทอง) ผู้ถูกตั้งกระทู้ถามติดภารกิจ ไม่สามารถมาตอบกระทู้ถามได้ จึงทำให้กระทู้ถามดังกล่าวตกไป ทั้งนี้ หากสมาชิกยังประสงค์ที่จะตั้งเป็นกระทู้ถามด้วยวาจา ก็ให้เสนอใหม่เพื่อให้พิจารณาในคราวถัดไป

เรื่องด่วน

จำนวน ๔ เรื่อง

เรื่องด่วนที่ ๑ เลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภาในคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา แทนตำแหน่งที่ว่าง (ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔)

ผลการพิจารณา

ด้วยมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภาในคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา (ก.ร.) ครบวาระการดำรงตำแหน่ง ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ จำนวน ๒ ราย คือ พลตำรวจเอก ปัญญา มาเม่น และนางอรพินท์ วงศ์ชุมพิศ อันเป็นผลให้ตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภาว่างลง จำนวน ๒ ตำแหน่ง ซึ่งวุฒิสภาจะต้องดำเนินการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมได้ลงมติให้งดใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๕ เป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณี เพื่อมิให้มีการตั้งคณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภาในคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา

โดยที่มาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติว่า การเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและการเลือกผู้แทนข้าราชการรัฐสภาสามัญเป็นกรรมการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประธานรัฐสภากำหนด ประกอบกับมาตรา ๑๐๒ บัญญัติว่า ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎ ประกาศ หรือระเบียบหรือกำหนดกรณีใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำกฎ ประกาศ หรือระเบียบหรือกรณีที่กำหนดไว้แล้วซึ่งใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ และสำหรับหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นกรรมการข้าราชการรัฐสภาจะเป็นไปตามประกาศรัฐสภา เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) ลงวันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยประธานวุฒิสภาได้มอบหมายให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ของผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภา เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภาในการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภา ซึ่งปรากฏว่าผู้ได้รับการเสนอชื่อทั้ง ๑๐ คน เป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ คือ เคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดี หรือตำแหน่งเทียบเท่ามาแล้วหรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการข้าราชการประเภทใดประเภทหนึ่งมาแล้ว และไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ข้าราชการการเมือง ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง สมาชิกวุฒิสภา กรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

จากนั้น ที่ประชุมได้ลงมติเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภาในคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา แทนตำแหน่งที่ว่าง ด้วยการออกเสียงลงคะแนนลับโดยใช้บัตรออกเสียงลงคะแนน ตามข้อบังคับ ข้อ ๖๙ (๓) ปรากฏผลการออกเสียงลงคะแนน ดังนี้

๑. นายนัท ผาสุข	ได้	๔๕	คะแนน
๒. นางสาวศศิธร ศรีสุจริต	ได้	๒๐	คะแนน
๓. นางสาวจิตติเทวี ตติยรัตน์	ได้	๕๒	คะแนน
๔. พลเอก วิชา ศิริธรรม	ได้	๓๓	คะแนน
๕. นางอรพินท์ วงศ์ชุมพิศ	ได้	๕๖	คะแนน
๖. พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ	ได้	๗๐	คะแนน
๗. พลอากาศเอก ชนัท รัตนอุบล	ได้	๑๐๙	คะแนน
๘. นายเลิศปัญญา บูรณบัณฑิต	ได้	๕	คะแนน
๙. นางสุภัชชา สุทธิพล	ได้	๑	คะแนน
๑๐. พันตำรวจตรีหญิง รมยง สุรกิจบรรหาร	ได้	๓	คะแนน

จากผลการออกเสียงลงคะแนนปรากฏว่า พลอากาศเอก ชนัท รัตนอุบล และพลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ได้รับเลือกจากที่ประชุมวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงสูงสุด ๒ ลำดับแรก จึงถือว่าได้รับเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภาในคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา แทนตำแหน่งที่ว่าง

เรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่หมดความจำเป็น หรือซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว (วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๖ นับแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๕)

ผลการพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่หมดความจำเป็นหรือซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น พ.ศ. ของที่ประชุมวุฒิสภา รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) และผู้อำนวยการกองกฎหมายต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (นางกาญจนาภรณ์ อินทบัณฑิต เลิศลอย) ได้เข้าร่วมประชุม โดยหลังจากเลขาธิการวุฒิสภาอ่านบันทึกหลักการและเหตุผลเสนอต่อที่ประชุมแล้ว

ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้คณะกรรมการการกฤษฎีกา การยุติธรรม และการตำรวจ และ คณะกรรมการการพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งได้รับมอบหมายให้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติตามข้อบังคับ ข้อ ๑๑๙ แลกผลการศึกษาต่อที่ประชุม ตามลำดับ ดังนี้

คณะกรรมการการกฤษฎีกา การยุติธรรม และการตำรวจ โดยรองประธาน คณะกรรมการ คนที่สอง (พลเอก นิวัตร มินะโยธิน) แลกผลการศึกษาต่อที่ประชุมร่างพระราชบัญญัติ สรุปลงได้ว่า คณะกรรมการเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะต่อ ร่างพระราชบัญญัติ รวม ๔ ประเด็น กล่าวคือ (๑) การใช้ชื่อของกฎหมายว่า “ร่างพระราชบัญญัติยกเลิก กฎหมายบางฉบับที่หมดความจำเป็นหรือซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น พ.ศ. ...” ควรคำนึงถึงการพิจารณาใช้ชื่อ ของกฎหมายในกรณีที่เคยได้มีการยกเลิกกฎหมายมากกว่าหนึ่งครั้งด้วย (๒) หากหน่วยงานผู้ใช้บังคับกฎหมาย ไม่เห็นด้วยที่จะยกเลิกกฎหมายใด ควรกำหนดหลักเกณฑ์หรือแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจะดำเนินการต่อไปอย่างไรและภายในกำหนดระยะเวลาเท่าใด ดังเช่นที่มีการเสนอให้ยกเลิก พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ เนื่องจากมีบทบัญญัติบางมาตรา ที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน หากกระทรวงมหาดไทยไม่ประสงค์ที่จะให้มีการยกเลิกกฎหมายนี้ ก็ควรพิจารณาทบทวนแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันด้วย (๓) การยกเลิก พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ๒๕๔๘ อาจเกิดช่องว่างทางกฎหมายทำให้เกิดการละเมิด ลิขสิทธิ์จากการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดีขึ้นอีกได้ และ (๔) การพิจารณาและเสนอยกเลิกกฎหมายที่หมดความจำเป็น หรือซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่นตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของ กฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ และนอกเหนือไปจากกฎหมายจำนวน ๗ ฉบับตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ควรดำเนินการ เพื่อยกเลิกกฎหมายที่ล้าสมัยและหมดความจำเป็นเพิ่มเติมเป็นกรณีเร่งด่วน รวมถึงควรประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องหรือประชาชนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างกฎหมายอย่างกว้างขวางมาก ยิ่งขึ้น

คณะกรรมการการพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยประธาน คณะกรรมการ (นายเสรี สุวรรณภานนท์) และรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม (นายดิเรกฤทธิ์ เจนครองธรรม) แลกผลการศึกษาต่อที่ประชุมร่างพระราชบัญญัติสรุปได้ว่า คณะกรรมการเห็นด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัตินี้ และมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติ รวม ๓ ประเด็น กล่าวคือ (๑) การยกเลิกกฎหมายทั้ง ๗ ฉบับตามร่างพระราชบัญญัตินี้ จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายในภาพรวมเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งลดอุปสรรค ยกระดับ ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ลดภาระต่อรัฐในเรื่องงบประมาณ การบังคับใช้กฎหมาย และ ลดภาระของประชาชนผู้อยู่ภายใต้บังคับกฎหมาย รวมทั้งเป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับบทบัญญัติ มาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญ ดังนั้น สมควรที่จะให้มีการทบทวนกฎหมายที่มีผลใช้บังคับในปัจจุบัน เพื่อยกเลิกกฎหมายทั้งในระดับพระราชบัญญัติและกฎหมายลำดับรองที่หมดความจำเป็น และปรับปรุง กฎหมายที่ล้าสมัยให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่มีอีกจำนวนมากหลายฉบับ อย่างไรก็ตาม กฎหมายบางฉบับ แม้จะใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว แต่ก็อาจไม่สามารถยกเลิกได้เนื่องจากเป็นการดำเนินการตามพันธกรณี ระหว่างประเทศ (๒) กฎหมายที่รัฐจะตราขึ้นในอนาคต ควรให้มีการตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมาย การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างแท้จริง เพื่อป้องกันหรือแก้ไขปัญหาการมีกฎหมายมากเกินไป และ (๓) รัฐบาลควรดำเนินการให้ประชาชน

เข้าถึงกฎหมายต่าง ๆ ได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่าย เพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งกฎหมายที่จะตราขึ้นใหม่ (รับฟังความคิดเห็น) และกฎหมายที่ได้ยกเลิกใช้บังคับ (ป้องกันเจ้าหน้าที่หาประโยชน์) นอกเหนือไปจากการมีระบบกลางทางกฎหมาย และการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ <https://lawtest.egov.go.th/> ไปแล้วนั้น รัฐบาลควรดำเนินการโดยวิธีอื่นเพิ่มเติม เช่น ผ่านช่องทางแอปพลิเคชัน “เป่าตัง” หรือ “ถุงเงิน” ซึ่งในปัจจุบันได้รับความนิยมจากประชาชนเป็นจำนวนมาก เป็นต้น

จากนั้น ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาอภิปรายแสดงความคิดเห็นพร้อมทั้งให้ข้อสังเกตและซักถาม สรุปได้ว่า เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากกฎหมายบางฉบับได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ขณะที่บริบทของสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าไปมาก กฎหมายจึงจำเป็นต้องพัฒนาให้ทัน การเสนอให้มีการยกเลิกกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น จึงเป็นการปฏิรูปกฎหมายอย่างหนึ่ง โดยมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะในประเด็น ดังนี้ (๑) เมื่อยกเลิกพระราชบัญญัติกำหนดวิธีปฏิบัติแก่บุคคลซึ่งเผยแพร่ข่าวอันเป็นการทำให้เสียสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่มีสนธิสัญญาทางไมตรีกับประเทศไทยในภาวะสงคราม พุทธศักราช ๒๔๘๘ แล้วควรมีการเสนอกฎหมายเข้ามาใหม่ เพื่อป้องกันมิให้เกิดการเผยแพร่ความลับของทางราชการที่จะทำให้เกิดเสื่อมเสียสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศ (๒) ขอให้เร่งรัดการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณา โดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ ตามที่กระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบกฎหมายเห็นว่า เป็นกฎหมายที่ยังมีความจำเป็น จึงไม่เห็นด้วยกับการยกเลิก และหากมีการยกเลิกกฎหมายฉบับนี้แล้ว ขอให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามกฎหมายควบคุมการโฆษณาฉบับอื่น ๆ ติดตามบังคับใช้กฎหมายด้วย (๓) หน่วยงานผู้รับผิดชอบกฎหมาย ควรจัดทำประมวลกฎหมาย รวมถึงรวบรวมศึกษากฎหมายที่มี และเสนอแนะมายังรัฐบาลว่า มีกฎหมายฉบับใดที่ซ้ำซ้อนกัน หรือหมดความจำเป็นเพื่อเสนอแนะไปยังรัฐบาลประกอบการพิจารณาเสนอยกเลิกกฎหมายต่อไป และ (๔) การยกเลิกกฎหมายฉบับใด โดยเฉพาะกฎหมายที่มีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน ควรมีการศึกษาวิจัยที่ชัดเจนรองรับด้วย

นอกจากนี้ ได้มีข้อซักถามในประเด็น ดังนี้ (๑) แนวทางการยกเลิกกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น โดยวิธีอื่นนอกจากการเสนอมาเป็นพระราชบัญญัติ (๒) หากต้องเสนอมาเป็นพระราชบัญญัติมีแนวทางการดำเนินการเพื่อให้การยกเลิกกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่นให้เร็วขึ้นได้หรือไม่ อย่างไร เพราะเห็นได้ว่า รายชื่อกฎหมายที่เสนอมาเพื่อยกเลิกตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้มีจำนวนน้อยเกินไป เมื่อเปรียบเทียบการเสนอยกเลิกกฎหมายครั้งที่ผ่านมา คือ จำนวน ๔๗ ฉบับ ตามพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๔๖ จำนวน ๑๑ ฉบับ ตามพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่หมดความจำเป็นหรือซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น พ.ศ. ๒๕๕๘ และจำนวน ๔ ฉบับ ตามพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่หมดความจำเป็นหรือซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ (๓) การเขียนหลักการกฎหมายฉบับนี้ไว้แต่เพียงว่า “ยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่หมดความจำเป็นหรือซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่นเป็นการเพิ่มเติม” และระบุในมาตรา ๓ ว่า “ให้ยกเลิกกฎหมายตามที่ระบุในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้” จะมีความหมายว่า สมาชิกสามารถแปรญัตติเพิ่มลดรายชื่อกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติได้ใช่หรือไม่ (๔) เมื่อมีการยกเลิกพระราชบัญญัติแล้ว จะส่งผลให้สถานะของกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัติฉบับนั้นเป็นอย่างไร และ (๕) คณะกรรมการชุดใดทำหน้าที่พิจารณาว่า กฎหมายฉบับใดจะต้องเสนอมาเพื่อพิจารณายกเลิก

หลังจากการอภิปรายของสมาชิกวุฒิสภา รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) และผู้อำนวยการกองกฎหมายต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (นางกาญจนาภรณ์ อินทปັນตี

เลิกลอย) ได้ตอบชี้แจงสรุปได้ว่า (๑) ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญคือ การยกเลิกกฎหมายใน ๒ ส่วน คือ กฎหมายที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ กับกฎหมายที่มีความซ้ำซ้อนกับกฎหมายฉบับอื่น โดยการเสนอให้มีการยกเลิกกฎหมายได้มีการพิจารณาร่วมกันระหว่างคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้างความสามัคคีปรองดอง (ป.ย.ป.) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะหน่วยงานเจ้าของเรื่อง ซึ่งถือเป็นผู้เกี่ยวข้องในลำดับต้น และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นต่อร่างกฎหมาย (๒) การสร้างช่องทางในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงกฎหมาย มีการจัดทำเว็บไซต์กลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) และระบบกลาง มี ๒ ส่วน คือ การเข้าถึงเนื้อหาของกฎหมาย ซึ่งกำลังดำเนินการ และมีกำหนดการแล้วเสร็จภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยหน่วยงานจะสรุปสาระสำคัญของกฎหมายและจัดทำ infographic เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงกฎหมายได้โดยง่าย (๓) หากในปีใดมีการเสนอยกเลิกกฎหมายมากกว่า ๑ ครั้ง อาจใช้การระบุดังประกอบชื่อร่างพระราชบัญญัติ (๔) กระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓ ยืนยันว่ากฎหมายฉบับนี้ ยังมีความจำเป็น จึงไม่เห็นด้วยกับการยกเลิก แต่จะขอประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายเพื่อแก้ไขปรับปรุงต่อไป (๕) พระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔ และพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับการรักษาช้างป่า ปัจจุบันมีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๐/๒๕๕๙ เรื่องมาตรการป้องกันการนำช้างป่ามาสวมสิทธิเป็นช้างบ้าน ซึ่งได้กำหนดให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกระทรวงมหาดไทย ร่วมร่างกฎหมาย เพื่อคุ้มครองช้างไทยให้เป็นระบบ จึงเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างดำเนินการ จึงไม่ได้เสนอเพื่อยกเลิกเข้ามาในร่างพระราชบัญญัตินี้ (๖) พระราชบัญญัติข่าวกรองแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการข่าวที่อาจเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงและประโยชน์แห่งรัฐไว้โดยเฉพาะ และประมวลกฎหมายอาญา ภาค ๒ ลักษณะ ๑ ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร (มาตรา ๑๒๓ ถึงมาตรา ๑๒๕) มีบทบัญญัติที่ครอบคลุมการกระทำความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรแล้ว จึงไม่เกิดผลกระทบหากได้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติกำหนดวิธีปฏิบัติแก่บุคคลซึ่งเผยแพร่ข่าวอันเป็นการทำให้เสียสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่มีสนธิสัญญาทางไมตรีกับประเทศไทยในภาวะสงคราม พุทธศักราช ๒๕๕๘ (๗) กฎหมายที่สร้างภาระกับประชาชนคือกฎหมายซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน การเสนอยกเลิกกฎหมายฉบับอื่นเพิ่มเติม จะดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอยู่ระหว่างการตรวจสอบและพิจารณาของคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย โดยจะพิจารณาตามความจำเป็น มิได้มุ่งเน้นปริมาณกฎหมายที่เสนอยกเลิก โดยหน่วยงานผู้บังคับใช้จะเป็นผู้ประเมินความจำเป็นในเบื้องต้น และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลาง และในชั้นสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้เพิ่มช่องทางการรับฟังความคิดเห็นผ่าน Google Form / Line ซึ่งจะเชื่อมต่อเข้ากับระบบกลาง โดยแสดงจำนวนรวมผู้แสดงความคิดเห็น (๘) ผลของการยกเลิกกฎหมายฉบับใด กฎหมายลำดับรองย่อมถูกยกเลิกไปด้วย เว้นแต่ มีบทเฉพาะกาลกำหนดให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไป (๙) สภาสามารถพิจารณาเพิ่มลดจำนวนกฎหมายตามบัญชีท้ายร่างพระราชบัญญัติได้ ทั้งนี้ ในชั้นสภาผู้แทนราษฎรก็ได้การเสนอให้ปรับปรุงจำนวนกฎหมายตามบัญชีท้ายร่างพระราชบัญญัติ แต่ต่อมาเมื่อได้ผู้แทนจากส่วนราชการมาชี้แจงในชั้นกรรมาธิการ ผลสุดท้ายก็มิได้มีการเพิ่มลดจำนวน แต่ได้เลื่อนลำดับกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติเท่านั้น (๑๐) ปัจจุบันยังไม่มีแนวทางยกเลิกกฎหมาย โดยวิธีอื่นออกไปจากการเสนอพระราชบัญญัติเพื่อยกเลิกพระราชบัญญัติที่ใช้บังคับอยู่ และสาเหตุที่ในปี

พ.ศ. ๒๕๔๖ มีการยกเลิกกฎหมายถึง ๔๗ ฉบับ เป็นเพราะดำเนินการเป็นครั้งแรก โดยใช้เวลาศึกษามาอย่างยาวนาน

จากนั้น ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับทั้งหมด ความจำเป็นหรือซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น พ.ศ. ไว้พิจารณา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ ๑๘๑ เสียงไม่เห็นชอบ ไม่มี และงดออกเสียง ๑ เสียง ไม่ลงคะแนน ๑ เสียง แล้วมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๒๑ คน กำหนดเวลาแปรญัตติ ๗ วันทำการตามข้อบังคับ

เรื่องด่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว (เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๕)

ผลการพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของที่ประชุมวุฒิสภา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม (พลเอก ชัยชาญ ช้างมงคล) เจ้ากรมการอุตสาหกรรมทหาร (พลโท ร่มเกล้า ปันดี) และรองเจ้ากรมพระธรรมนูญ (พลโท พิสิษฐ์ นพเมือง) ได้เข้าร่วมประชุมโดยหลังจากเลขาธิการวุฒิสภาอ่านบันทึกหลักการและเหตุผลเสนอต่อที่ประชุมแล้วรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมได้แถลงเพิ่มเติมว่า วัตถุประสงค์หลักในการปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้เพื่ออำนวยความสะดวกกับประชาชนและผู้ประกอบการในการขยายอายุใบอนุญาต ๑ ปี เป็น ๓ ปี รวมถึงการแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมให้สอดคล้องกับใบอนุญาตที่กำหนดเวลาเพิ่มขึ้นในการกำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมได้ แต่ต้องไม่เกินอัตราสูงสุดตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมขั้นสูงตามมาตรา ๕ วรรคสาม โดยหลักในการคำนวณค่าธรรมเนียมจะพิจารณาให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในขณะนั้น โดยการพิจารณาร่วมกันระหว่างกระทรวงกลาโหม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงพาณิชย์ สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และธนาคารแห่งประเทศไทย อีกทั้ง กำหนดวิธีการแสดงใบอนุญาตหรือแสดงสำเนาภาพถ่าย โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อลดภาระด้านเอกสาร นอกจากนี้ การกำหนดให้จัดทำบัญชีรับจ่ายยุทธภัณฑ์และแจ้งให้ปลัดกระทรวงกลาโหมทราบทุกเดือน เป็นไปเพื่อกำกับดูแลอย่างรอบคอบและรัดกุม อีกทั้งในระหว่างดำเนินการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้ ได้มีการกำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตสั่งเข้ามา นำเข้ามา ผลิตหรือมีซึ่งยุทธภัณฑ์ ซึ่งออกตามกฎหมายกระทรวงการขออนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต และการอนุญาต และการขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตสั่งเข้ามา นำเข้ามา ผลิตหรือมีซึ่งยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

จากนั้น ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้คณะกรรมการการทหารและความมั่นคงของรัฐ และคณะกรรมการการพาณิชย์และการอุตสาหกรรม ซึ่งได้รับมอบหมายให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติตามข้อบังคับ ข้อ ๑๑๙ แถลงผลการพิจารณาศึกษาต่อที่ประชุม ตามลำดับ ดังนี้

ผู้แทนคณะกรรมการการทหารและความมั่นคงของรัฐ (นางสาวปิยฉวี วัฒนเฉลิมกรรมาธิการ) ได้แถลงผลการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติสรุปได้ว่า คณะกรรมาธิการเห็นด้วยกับ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ และมีข้อสังเกตว่า ภายหลังจากปรับปรุงกฎหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนของการควบคุมและการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ควรหาจุดสมดุลของทั้งสองส่วนอย่างเหมาะสม ควรกำหนดวิธีการตรวจสอบหรือแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเพื่อยืนยันถึงความมีอยู่จริงหรือความแท้จริงของเอกสารกรณีกำหนดให้ใบอนุญาตสามารถแสดงภาพถ่ายหรือสำเนาใบอนุญาต ควรกำหนดระยะเวลาการต่อใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุให้เหมาะสม เพื่อลดความเสี่ยงต่อการที่ผู้รับใบอนุญาตจะกระทำความผิดในระหว่างการพิจารณาใบอนุญาต ในการขยายระยะเวลาของอายุใบอนุญาต จาก ไม่เกิน ๑ ปี เป็น ไม่เกิน ๓ ปี เห็นควรให้มีมาตรการเพื่อตรวจสอบว่า ในระหว่างระยะเวลาของการได้รับใบอนุญาตนั้น ผู้รับใบอนุญาตไม่ได้กระทำความผิดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดของการได้รับใบอนุญาต นอกจากนี้ เห็นว่าการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง และด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ทำให้เกิดความชัดเจน ทันสมัย และนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริการ สามารถอำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสอดคล้องกับแผนปฏิรูปประเทศในเรื่องการสร้างประสิทธิภาพและความโปร่งใสในกระบวนการทำงานของภาครัฐ การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐที่มุ่งสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล สามารถให้บริการประชาชนผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และลดภาระของประชาชนในการรับบริการจากภาครัฐทั้งในด้านเอกสาร การชำระค่าธรรมเนียม และการอนุมัติ/อนุญาต

ผู้แทนคณะกรรมการการพาณิชย์และการอุตสาหกรรม (นายสมชาย หาญหิรัญ รองประธานคณะกรรมการการ คนที่หนึ่ง) ได้แถลงผลการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติสรุปได้ว่า คณะกรรมการเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และมีข้อสังเกตว่า ในการปรับปรุงกฎหมายจะทำให้การครอบครองยุทธภัณฑ์สามารถกระทำได้ง่ายขึ้น ควรมีการกำหนดมาตรการเพื่อเป็นการเตรียมการป้องกันไว้ อย่างเคร่งครัด ควรพิจารณากรณีกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องส่งสำเนาบัญชีรับจ่ายยุทธภัณฑ์รายงานให้ ปลัดกระทรวงกลาโหมทราบทุกเดือนนั้น เห็นควรแยกประเภทการครอบครองยุทธภัณฑ์กรณีประเภทยุทธภัณฑ์ที่ไม่เป็นอันตราย หรือประเภทยุทธภัณฑ์ที่ไม่ก่อให้เกิดภัยต่อความมั่นคง ซึ่งต้องกำหนดกฎเกณฑ์ไว้ให้มีการกำกับและตรวจสอบข้อมูลรายการยุทธภัณฑ์ดังกล่าวให้เป็นปัจจุบันมากที่สุด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีมาตรการควบคุมดูแล เพื่อรองรับการซื้อขายยุทธภัณฑ์ในรูปแบบของพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ให้ครอบคลุมและชัดเจน ในการปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติเป็น ๓ เท่า ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติเดิมนั้น นอกจากพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจแล้ว ควรนำต้นทุนที่แท้จริงมาร่วมคำนวณเป็นค่าธรรมเนียมที่มีความเหมาะสมด้วย เช่น ต้นทุนค่าดำเนินการเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตที่ต้องใช้งบประมาณมาดำเนินการหรือค่าวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการออกใบอนุญาต เป็นต้น ควรพิจารณาเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านบุคลากรและเทคโนโลยีเพื่อรองรับการกำหนดให้การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตในการส่งเข้ามา นำเข้ามา ผลิต หรือ มีซึ่งยุทธภัณฑ์สามารถดำเนินการได้ โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

จากนั้น ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาอภิปรายแสดงความคิดเห็น ซึ่งสมาชิกได้มีประเด็นข้อซักถามในประเด็นต่าง ๆ สรุปได้ว่า เห็นด้วยกับการกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตในการส่งเข้ามา นำเข้ามา ผลิต หรือมีซึ่งยุทธภัณฑ์ ต้องรายงานให้ปลัดกระทรวงกลาโหมทราบ ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์เดียวกัน อาทิ พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติการควบคุมสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. ๒๕๖๒ ควรกำหนดให้หมายรวมถึงกรณีการนำผ่านด้วยหรือไม่ เนื่องจากกรณีการนำผ่านอาวุธหรือยุทธภัณฑ์ที่เป็นอันตราย

ผ่านประเทศไทยไปยังอีกประเทศปลายทาง ในระหว่างขนส่งอาจเกิดการรั่วไหลเข้าสู่ประเทศไทย กระทรวงกลาโหมมีข้อมูลในส่วนนี้หรือไม่ การดำเนินการกรณีสารควบคุมที่เป็นยุทธภัณฑ์ อาทิ แอมโมเนียมไนเตรต ที่การควบคุมและกำกับดูแลสารเคมีตัวเดียวกันแต่อยู่ในความรับผิดชอบหลาย กระทรวง กระทรวงกลาโหมมีระบบบูรณาการข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างไร นอกจากนี้ในการพิจารณาเพื่อขอรับใบอนุญาตสั่งเข้ามา นำเข้ามา ผลิต หรือมีซึ่งยุทธภัณฑ์ นอกจากพิจารณาถึงจำนวนที่ครอบครอง ยุทธภัณฑ์ที่ครอบครอง ควรพิจารณารวมไปถึงสถานที่ผลิต สถานที่เก็บรักษาที่มีความเหมาะสมเพื่อประกอบการพิจารณาให้ใบอนุญาตด้วย

หลังจากการอภิปรายของสมาชิกวุฒิสภา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม (พลเอก ชัยชาญ ช้างมงคล) และเจ้ากรมการอุตสาหกรรมทหาร (พลโท รัมเกล้า ปันตี) ได้ร่วมตอบชี้แจงว่า กระทรวงกลาโหมให้ความสำคัญในการอำนวยความสะดวกต่อประชาชนและการควบคุมยุทธภัณฑ์ให้มีความรัดกุม การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นเป็น ๓ เท่า เพื่อให้สอดคล้องกับความอันตรายของยุทธภัณฑ์แต่ละประเภท กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามบัญชีที่ ๒ เพื่อให้มีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจทุก ๕ ปี โดยพิจารณาเหตุผลความจำเป็นแต่ไม่เกินอัตราขั้นสูงที่กำหนดไว้ ในส่วนของการนำผ่านยุทธภัณฑ์ ใช้บังคับตามพระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกป้อนกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธยุทธภัณฑ์ และสิ่งที่ใช้ในการสงคราม พ.ศ. ๒๔๙๕ ส่วนกรณีความซ้ำซ้อนของยุทธภัณฑ์ในกฎหมายหลายฉบับ กระทรวงกลาโหมได้ออกประกาศกำหนดยุทธภัณฑ์ที่ต้องขออนุญาตและตรวจสอบกับพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่น เช่น หน้ากากป้องกันแก๊สพิษที่ใช้ในอุตสาหกรรมกรณีมาตรการในการพิจารณาออกใบอนุญาต ๓ ประการ คือ ๑) การควบคุมทางบัญชี ต้องมีบัญชีรับจ่ายยุทธภัณฑ์ ดำเนินการตรวจทั้งก่อนขออนุญาต และหลังรับใบอนุญาต ๒) ควบคุมการขนย้าย โดยผู้ขนย้ายต้องทำแผนการขนย้ายก่อนดำเนินการ มีการกำหนดวันเวลาก่อนการขนย้ายอย่างชัดเจน ๓) การสุ่มตรวจ ดำเนินการทั้งก่อนขออนุญาต ตรวจสอบโดยเจ้าหน้าที่ของกระทรวงในระหว่างมีใบอนุญาตจะมีการสุ่มตรวจทุก ๖ เดือน หากพบปัญหาจะดำเนินการสั่งระงับได้ทันที

จากนั้น ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณา ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ ๑๕๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มี งดออกเสียง ๒ เสียง และไม่ลงคะแนน ไม่มี แล้วมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๒๑ คน กำหนดเวลาแปรญัตติ ๗ วันทำการตามข้อบังคับ

**เรื่องด่วนที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว**

ผลการพิจารณา

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ประธานคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แลส่งรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อที่ประชุม โดยสรุปผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกันได้ว่า คณะกรรมการร่วมกันเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จำนวน ๑๐ มาตรา คือ มาตรา ๘ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๐

และมีมติให้แก้ไขเพิ่มเติม จำนวน ๓ มาตรา คือ มาตรา ๗ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ โดยในมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๒๓ (๒) (ข) คณะกรรมาธิการร่วมกันได้แก้ไขเพิ่มเติม โดยกำหนดให้ต้องจัดให้คนโดยสารที่เป็นเด็กอายุไม่เกินหกปี “นั่งในที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กหรือนั่งในที่นั่งพิเศษสำหรับเด็กเพื่อป้องกันอันตราย” ในส่วนมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๓๔ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้แก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสอง โดยแก้ไขจำนวนรถที่ใช้ในการรวมกลุ่มหรือมั่วสุม จาก “สองคันขึ้นไป” เป็น “ห้าคันขึ้นไป” และในมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๓๔/๒ คณะกรรมาธิการร่วมกันเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำของวุฒิสภา และได้เพิ่มความว่า “หากรถนั้นได้ถูกนำไปใช้ในทางเดินรถ” ทั้งนี้ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้บางประการ

ภายหลังจากคณะกรรมาธิการได้แถลงผลการพิจารณาการศึกษาแล้ว ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาอภิปราย โดยสมาชิกได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นตั้งข้อสังเกตและสอบถามในประเด็นต่าง ๆ สรุปความได้ว่า ในมาตรา ๗ การแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๒๓ (๒) (ข) เรื่อง การจัดที่นั่งให้แก่คนโดยสารซึ่งเป็นเด็กอายุไม่เกินหกปี ซึ่งวุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยตัด “ที่นั่งพิเศษ” ออกและแก้ไข เป็น “ที่นั่งนิรภัย” โดยคณะกรรมาธิการร่วมกันเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาดังกล่าวแต่ก็เห็นด้วยกับร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร จึงแก้ไขเพิ่มเติมความในอนุมาตราดังกล่าวให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมของทั้งวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร โดยกำหนดให้ต้องจัดให้คนโดยสารที่เป็นเด็กอายุไม่เกินหกปี “นั่งในที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กหรือนั่งในที่นั่งพิเศษสำหรับเด็กเพื่อป้องกันอันตราย” และเพิ่มความในวรรคสามเพื่อให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ประกาศกำหนดในเรื่องดังกล่าวนี้ คณะกรรมาธิการมีเจตนากรณีในการจัดที่นั่งทั้งสองประเภทดังกล่าวอย่างไร และในการประกาศกำหนดลักษณะของที่นั่งและวิธีการป้องกันอันตรายในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุตามความในวรรคสามของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจะมีปัญหาในการใช้บังคับกฎหมายหรือไม่ อย่างไร นอกจากนี้ การกำหนดให้ประชาชนเลือกใช้ที่นั่งทั้งสองประเภทดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวเกิดความเหลื่อมล้ำหรือไม่ ในส่วนมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๓๔ เรื่อง การห้ามแข่งรถในทาง ซึ่งวุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยลดจำนวนรถที่ใช้ในการรวมกลุ่มหรือมั่วสุม จาก “ห้าคันขึ้นไป” เป็น “สองคันขึ้นไป” แต่คณะกรรมาธิการร่วมกันได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยเห็นชอบกับจำนวนตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร คือ “ห้าคันขึ้นไป” นั้น สมาชิกเห็นว่า การแก้ไขเพิ่มเติมจำนวนรถดังกล่าวไม่ได้ทำให้เกิดความแตกต่างกันอย่างชัดเจน และเห็นว่ากรณีที่คณะกรรมาธิการร่วมกันกำหนดจำนวนไว้ “ห้าคันขึ้นไป” นั้น จะมีผลทำให้ไม่สามารถบังคับใช้มาตรา ๑๓๔ วรรคสอง ได้

หลังจากการอภิปรายของสมาชิกวุฒิสภา นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ประธานคณะกรรมาธิการร่วมกัน และนายนิกร จำนง กรรมการ ได้ร่วมกันตอบชี้แจง สรุปได้ว่า ประเด็นของกฎหมายมาตรา ๑๒๓ ต้องการสร้างและยกระดับความปลอดภัยของผู้ขับขี่และผู้โดยสาร การที่วุฒิสภาแก้ไขโดยการกำหนดให้เป็น “ที่นั่งนิรภัย” ก็เพื่อให้เกิดความชัดเจนและสอดคล้องกับปรัชญาของกฎหมายมาตราดังกล่าว แต่เนื่องจากที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กเป็นที่นั่งที่ต้องเป็นไปตามมาตรฐานอุตสาหกรรมอันได้แก่ มาตรฐานที่ยูเอ็นกำหนด ซึ่งที่นั่งดังกล่าวมีราคาแพง ดังนั้น เมื่อคณะกรรมาธิการได้พิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจและไม่ต้องการให้เกิดความเดือดร้อนกับประชาชนแล้ว จึงกำหนดให้ที่นั่งพิเศษสำหรับเด็กเพื่อเป็นทางเลือกให้กับประชาชนที่ไม่สามารถจัดหาที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กได้ ซึ่งนอกจากที่นั่งทั้งสองประเภทดังกล่าวแล้ว ในอนุมาตราดังกล่าวก็ยังได้กำหนดให้มีวิธีการป้องกันอันตรายในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุอันเป็นอีกหนึ่งวิธีในการสร้างปลอดภัยในกับคนโดยสารที่มีอายุไม่เกินหกปีตามมาตรา ๑๒๓ (๒) (ข) ด้วย

ในส่วนมาตรา ๙ ที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๓๔ วรรคสอง เกี่ยวกับจำนวนรถที่ใช้ในการรวมกลุ่มหรือมั่วสุมกันในทางหรือสาธารณสถานใกล้ทางที่คณะกรรมการธิการร่วมกันเห็นควรกำหนดจำนวนไว้ “ห้าคันขึ้นไป” นั้น จำนวนตัวเลขดังกล่าวเป็นการนำเอาจำนวนบุคคลที่สมคบกันกระทำความผิดฐานเป็นช่องโง่มาเทียบเคียง ประกอบกับลักษณะขององค์ประกอบความผิดในมาตรา ๑๓๔ วรรคสอง ที่ต้องมีการรวมกลุ่มหรือมั่วสุมกัน และมุมมองในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตลอดจนสิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่หากกำหนดจำนวนไว้เพียงสองคันขึ้นไปนั้นจะเป็นการก้าวล่วงเสรีภาพของประชาชนเกินสมควร คณะกรรมการธิการร่วมกันจึงเห็นชอบด้วยกับการกำหนดจำนวนรถไว้ที่ “ห้าคันขึ้นไป”

จากนั้น ที่ประชุมลงมติเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเห็นชอบ ๑๔๙ เสียง ไม่เห็นชอบ ๔ เสียง และงดออกเสียง ๖ เสียง และมีมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการร่วมกันเพื่อแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

(๔) เรื่องที่คณะกรรมการธิการพิจารณาเสร็จแล้ว	(ไม่มี)
(๕) เรื่องที่ค้างพิจารณา	(ไม่มี)
(๖) เรื่องเสนอใหม่	(ไม่มี)
(๗) เรื่องอื่น ๆ	จำนวน ๑ เรื่อง

- ความคืบหน้าในการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และการจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ตามมาตรา ๒๗๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ผลการพิจารณา

ในการพิจารณาความคืบหน้าในการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และการจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ตามมาตรา ๒๗๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เข้าร่วมประชุมเพื่อนำเสนอและชี้แจงความคืบหน้าในการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และการจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติฯ ต่อที่ประชุม โดยในการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ได้มีการซักถามและมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการดำเนินการตามแผนการปฏิรูปประเทศและยุทธศาสตร์ชาติ ดังนี้

๑. แผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ , แผนแม่บทประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต , แผนแม่บทประเด็นพัฒนาผู้ประกอบการ SME ยุคใหม่

ผู้แทนคณะกรรมการการพาณิชย์ และการอุตสาหกรรม (นางดวงพร รอดพยาณี) ได้อภิปรายเกี่ยวกับแผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ , แผนแม่บทประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต, แผนแม่บทประเด็นพัฒนาผู้ประกอบการ SME ยุคใหม่ สรุปได้ว่า

จากการติดตามประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต และประเด็นผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ผ่านระบบ eMENSUR และได้เชิญผู้แทน

หน่วยงานมาชี้แจง พบว่าการขยายตัวไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่คาดการณ์ไว้ ซึ่งผลการดำเนินการจริงติดลบนั้น อาจได้รับผลกระทบจากโควิด-๑๙ และควรพิจารณาจากกิจกรรมของรัฐบาลด้วยว่าสามารถสร้างการแข่งขันได้หรือไม่

โครงการสำคัญของกระทรวงพาณิชย์ ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต คือ โครงการประยุกต์ใช้ Blockchain ยกระดับการค้า และประเด็นผู้ประกอบการ SME ยุคใหม่ จำนวน ๖ โครงการ คือ โครงการยกระดับผู้ประกอบการศิลปหัตถกรรมยุคใหม่ โครงการส่งเสริมการค้าสินค้าไลฟ์สไตล์ โครงการส่งเสริมช่องทางการตลาดสินค้าไทยในต่างประเทศ โครงการระบบให้บริการรับงบการเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ โครงการบูรณาการระบบจัดเก็บและสำรองข้อมูลดิจิทัล และโครงการระบบรักษาความปลอดภัยรองรับ คณะกรรมการมีข้อสังเกต ดังนี้ ได้มีการประเมินความคุ้มค่าหรือความต้องการใช้ประโยชน์ และจะมีการดำเนินโครงการนี้ต่อเนื่องหรือไม่ อย่างไร รวมถึงมีโครงการอื่นเพิ่มเติมหรือไม่ อีกทั้งโครงการส่วนใหญ่ยังคงเป็นภารกิจประจำ กระทรวงจะมีการปรับนโยบายหรือปรับภารกิจให้บูรณาการ และมีกิจกรรมใหม่ ๆ รองรับสถานการณ์เศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปมาก เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเป้าหมายให้บรรลุผลตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างเป็นรูปธรรมหรือไม่ อย่างไร

โครงการสำคัญของกระทรวงอุตสาหกรรม ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต จำนวน ๔ โครงการ คือ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ โครงการพัฒนาต้นแบบระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics) เพื่อจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ โครงการพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า และโครงการยกระดับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมยานยนต์สู่อุตสาหกรรมอากาศยาน และประเด็นผู้ประกอบการ SME ยุคใหม่จำนวน ๔ โครงการ คือ โครงการส่งเสริมเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชน โครงการปฏิรูปอุตสาหกรรมศักยภาพสู่อุตสาหกรรมเพิ่มมูลค่า และโครงการส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล คณะกรรมการมีข้อสังเกต ดังนี้ ศูนย์ทดสอบยานยนต์และยางล้อที่ใกล้แล้วเสร็จ จะมีหน่วยงานใดเป็นผู้บริหารจัดการ ได้ประเมินระยะเวลาในการคืนทุน และผลต่อการสร้างโอกาสในการแข่งขันไว้หรือไม่ อย่างไร กรณีโครงการวิจัยหรือพัฒนาต้นแบบที่ดำเนินการแล้วเสร็จตามแผนแต่ยังไม่สามารถนำมาใช้ได้ เพราะติดขัดกฎระเบียบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะมีแนวทางแก้ไขเพื่อให้เกิดปัญหาซ้ำซ้อนได้อย่างไร และโครงการพัฒนาบุคลากร ซึ่งมีหลายกลุ่มหลายประเภท มีหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติและวิธีคัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการ เพื่อให้ได้กลุ่มเป้าหมายที่ตอบโจทย์ยุทธศาสตร์ชาติได้อย่างไร และมีระบบประเมินผลสัมฤทธิ์การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม และตรงความต้องการตลาดหรือไม่ โครงการสำคัญของกระทรวงการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต จำนวน ๖ โครงการ คือ โครงการส่งเสริมการผลิตเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โครงการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ โครงการเมืองนวัตกรรมอาหาร (Food Innopolis) และการพัฒนานักบอุตสาหกรรมอาหารพันธุ์ใหม่ โครงการการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมอาหารด้วยจุลินทรีย์โพรไบโอติก และโครงการ Medicopolis เพื่อพัฒนาพื้นที่และสร้างความเข้มแข็งให้ผู้ประกอบการ คณะกรรมการมีข้อสังเกต ดังนี้ โครงการวิจัยหรือพัฒนาต้นแบบมีการกำหนดขอบเขตงานวิจัยหรือ TOR ที่ตอบโจทย์ผู้ใช้งานโดยไม่ซ้ำซ้อน และมีแผนธุรกิจเพื่อต่อยอดเชิงพาณิชย์และ

ประเมินผลด้านการสร้างรายได้ ความคุ้มค่าหรือไม่ รวมถึงมีการจัดทำระบบฐานข้อมูลผลงานวิจัย (Big Data) เพื่อให้ผู้สนใจเข้าถึงและใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้จริงหรือไม่ อย่างไร

นอกจากนี้ คณะกรรมการมีข้อสังเกตในภาพรวม ดังนี้ โครงการที่ดำเนินการภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติยังไม่มีกำหนดค่าน้ำหนักว่าแต่ละโครงการมีส่วนการตอบสนองเป้าหมายใหญ่เท่าใด จึงไม่สามารถวัดผลการตอบโต้เป้าหมายหรือตัวชี้วัดยุทธศาสตร์ชาติที่ชัดเจนได้ โครงการส่วนใหญ่ยังคงเป็นภารกิจประจำ ต่างหน่วยต่างดำเนินการ มีความซ้ำซ้อน ไม่สามารถประเมินผลสัมฤทธิ์ต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติอย่างเป็นรูปธรรมได้ และสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส โควิด-๑๙ ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อภาคเศรษฐกิจ แต่ด้วยข้อจำกัดด้านกฎ ระเบียบ และงบประมาณ หน่วยงานขาดความคล่องตัวในการปรับเปลี่ยนกิจกรรมและระยะเวลาดำเนินงานให้สอดคล้องกับบริบททางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การทำงานจึงขาดประสิทธิผลในหลายโครงการ อีกทั้งรัฐบาลยังจำเป็นต้องให้การสนับสนุนความช่วยเหลือทางการเงินแก่ภาคธุรกิจและผู้ประกอบการ SME อย่างต่อเนื่อง เพื่อการอยู่รอดและฟื้นฟูเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อโอกาสในการแข่งขันของประเทศ

จากนั้น ที่ปรึกษาการพาณิชย์ และผู้นำ ป.ย.ป.กระทรวงพาณิชย์ (นางสาวเก็จพิรุณ เกาะสุวรรณ) รองผู้อำนวยการ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (นายกฤต จันทรสุวรรณ) และ รองปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (รศ.พาสีทิพย์ หล่อธีรพงศ์) ได้ตอบชี้แจงสรุปได้ว่า ในส่วนประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โครงการประยุกต์ใช้ Blockchain ยกระดับการค้า โครงการดังกล่าวเป็นโครงการต้นแบบที่ใช้เทคโนโลยี Blockchain ในการตรวจสอบย้อนกลับกระบวนการผลิตสินค้า สินค้านาร่อง คือ สินค้าเกษตรอินทรีย์ เช่น ข้าวอินทรีย์ เมื่อเกษตรกรผลิตข้าวอินทรีย์และขายไปยังผู้ซื้อจะมีการแนบเอกสารต่าง ๆ เพื่อยืนยันกับผู้ซื้อว่าเป็นข้าวอินทรีย์ที่แท้จริง โดยกรมการค้าภายในผู้ส่งออกหนังสือรับรอง ซึ่งสร้างความมั่นใจให้กับผู้ซื้อ จากการประเมินผลการค้าดำเนินการกับเกษตรกรและผู้ส่งออก พบว่าเทคโนโลยีดังกล่าวสร้างความมั่นใจให้กับผู้ซื้อทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีการสั่งซื้อสินค้ามากขึ้น และมีเป้าหมายจะเพิ่มจำนวนผู้ประกอบการให้มากขึ้นและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โครงการมีความคุ้มค่าสามารถเพิ่มมูลค่าและสร้างความมั่นใจให้ผู้บริโภคเพิ่มมากขึ้น ส่วนประเด็นผู้ประกอบการ SME ยุคใหม่ ได้มุ่งส่งเสริมสินค้าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เป็นไปตามยุทธศาสตร์ชาติ สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผู้ผลิตชุมชนพื้นบ้านและผู้ออกแบบ โดยพัฒนาผู้ผลิต ผลิตภัณฑ์ผู้ประกอบการ ให้มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้นและเป็นที่ยอมรับทั่วโลก มีการนำเสนอผู้นำเข้าสินค้าในต่างประเทศ และกลุ่มลูกค้าในช่องทางใหม่ ๆ ใช้สื่อโซเชียลมีเดียในการจับคู่ธุรกิจทางออนไลน์ การทำห้องแสดงสินค้าเสมือนจริง นอกจากนี้ โครงการเกี่ยวกับการรับงบทางการเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ระบบจัดเก็บสำรองข้อมูลดิจิทัล ระบบรักษาความปลอดภัย ได้ดำเนินการให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๒ อีกทั้งกรมพัฒนาธุรกิจการค้าที่ทำหน้าที่รับจดทะเบียนนิติบุคคลได้ดำเนินการตามมาตรฐานระบบสารสนเทศสากล และธุรกิจ SME ได้รับความสะดวกและประหยัดต้นทุนในการยื่นงบดุลทางอิเล็กทรอนิกส์และเชื่อมโยงข้อมูลกับกรมสรรพากร ไม่ต้องยื่นข้อมูลซ้ำซ้อน กระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ขับเคลื่อนเพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าของประเทศและนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ลดต้นทุนและขยายตลาด มีการฝึกอบรมธุรกิจ SME เพิ่มช่องทางขายออนไลน์ผ่าน E-commerce ให้เข้าถึงผู้บริโภคมากขึ้น

ศูนย์ทดสอบยางล้อมีงบประมาณดำเนินการประมาณ ๓,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งมีความล่าช้า กระทรวงอุตสาหกรรมได้มอบหมายให้ TDRI ทำการศึกษา พบว่าสถาบันยานยนต์เป็นผู้ขับเคลื่อนในเรื่องนี้

มีการพัฒนายางล้อตามมาตรฐานสากล มีศูนย์ทดสอบแบตเตอรี่ยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วน ซึ่งศูนย์นี้มีรายได้ประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ประมาณ ๓-๔ ปีสามารถคืนทุนได้ และกรมควบคุมมลพิษได้ทำหรือกับสภาอุตสาหกรรม สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ดำเนินการร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. เสนอเป็นกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาขยะอิเล็กทรอนิกส์ต่อไป ในส่วนการพัฒนาบุคลากร กระทรวงอุตสาหกรรมมีหลักเกณฑ์การคัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการ มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย โดยตั้งคณะกรรมการเพื่อจัดลำดับคัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการ มีการวัดผลเมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอบรมว่าบุคลากรมีการพัฒนาเป็นอย่างไร และมีการติดตามผล ซึ่งผลการดำเนินการที่ผ่านมาบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้กระทรวงการอุดมศึกษา ฯ มีกลไกตรวจสอบงานวิจัยเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน และได้ผลคุ้มค่าต่อการลงทุน ประกอบกับนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา ฯ ได้มอบหมายให้งานวิจัยจะต้องสร้างความแตกต่างเพื่อก้าวสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว นอกจากนี้ โครงการวิจัยมีการกำหนด TOR ที่ชัดเจน ในกรณีการจัดสรรทุนเพื่อวิจัยจะใช้กลไก PMU (Program Management Unit) ซึ่งจะมีข้อมูลงานวิจัยที่ได้ดำเนินการมาแล้ว และการเสนองานวิจัยต้องระบุ OUTPUT คือ ผลผลิตที่จะได้รับ OUTCOME คือ ประโยชน์ที่ผู้ประกอบการนำไปใช้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ และมีฐานข้อมูลของกระทรวงการอุดมศึกษา ฯ ที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ห้องปฏิบัติการที่พัฒนาเพิ่มขึ้น หรือมีผลงานวิจัยที่เกิดขึ้นใหม่ ซึ่งทั้ง ๒ ส่วนสามารถตรวจสอบงานวิจัยเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนได้

๒. แผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ

ผู้แทนคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงิน และการคลัง (นายสมศักดิ์ โชติรัตนะศิริ) ได้อภิปรายเกี่ยวกับแผนปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ สรุปได้ว่า

จากรายงานประจำปี ๒๕๖๔ เดือนมกราคม ๒๕๖๕ แบบไม่เป็นทางการ เป้าประสงค์ที่ ๑ ตัวชี้วัดทางด้านเศรษฐกิจ การจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดย IMD ในปี ๒๕๖๔ พบว่าประเทศไทยมีอันดับความสามารถในการแข่งขันในภาพรวมอยู่ในระดับที่ ๒๘ สูงขึ้นจากอันดับที่ ๒๙ ในปี ๒๕๖๓ เป้าประสงค์ที่ ๒ ตัวชี้วัดเรื่องของสถานการณ์เรื่องความเสมอภาคจากสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค จากรายงานล่าสุดพบว่าในปี ๒๕๖๓ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค ด้านรายจ่ายอยู่ที่ ๐.๓๕ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ ที่อยู่ในระดับ ๐.๓๔๘ แสดงว่าความไม่เท่าเทียมด้านรายจ่ายมีการเพิ่มขึ้นในปี ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นผลมาจากสถานการณ์โควิด-19 ที่ส่งผลกระทบต่อรายได้และรายจ่ายของทุกครัวเรือน อย่างไรก็ตาม ยังขาดข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มประชากร Bottom 40 สมควรที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะร่วมกันจัดทำสำมะโนประชากรหรือทำการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนเพื่อให้ได้ข้อมูลของประชากร รายได้ และรายจ่ายโดยเฉพาะอย่างยิ่งของกลุ่มประชากร Bottom 40 เพื่อให้มีข้อมูลในการจัดทำแผนงานโครงการตรงตามเป้าหมายตัวชี้วัดและทันต่อสถานการณ์ ขอสอบถามว่าในปี ๒๕๖๕ สำนักงานสถิติแห่งชาติ และสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีแผนงานที่จะจัดทำสำมะโนประชากรหรือไม่ อย่างไร ในส่วนของกระทรวงการคลังที่มีการปรับเปลี่ยนแผนงานระบบเงินโอนเพื่อผู้มีรายได้น้อย (Negative Income tax) มาเป็นโครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ กระทรวงการคลังได้มีการเสนอต่อคณะกรรมการปฏิรูปประเทศในประเด็นนี้หรือไม่ อย่างไร และการตั้งสถาบันการเงินประชาชนซึ่งมีเป้าหมายจัดตั้งให้ได้ทั้งหมด ๑,๐๐๐ แห่ง แต่ขณะนี้ยังมีเพียง ๒ แห่ง ขอสอบถามว่า ในปี ๒๕๖๕ มีแนวทางในการจัดตั้งสถาบันการเงินประชาชนให้ได้ ๑,๐๐๐ แห่ง หรือไม่ อย่างไร เป้าประสงค์ที่ ๓ ตัวชี้วัดอันดับประสิทธิภาพภาครัฐของประเทศ ในปี ๒๕๖๔ อยู่อันดับที่ ๒๐ ดีขึ้นจากปี ๒๕๖๓ ซึ่งอยู่อันดับที่ ๒๓ จึงต้องดำเนินการกำกับ

ดูแลให้หน่วยงานเจ้าภาพและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ในการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ และควรมีแนวทางปรับบทบาทโครงสร้าง กลไก สถาบันบริหารจัดการทางด้านเศรษฐกิจของประเทศเพื่อให้สามารถดำเนินการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และแผนการปฏิรูปประเทศ รวมทั้งการติดตามงบประมาณและการประเมินผลสัมฤทธิ์ โดยที่ผ่านมาหน่วยงานทางด้านเศรษฐกิจที่สำคัญต่อการปฏิรูปปรับบทบาทโครงสร้างและกลไกการขับเคลื่อนของสถาบัน ได้แก่ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานงบประมาณ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการในแต่ละด้าน ดังนี้ ๑. การทำหน้าที่ติดตามและประเมินผลแห่งชาติผ่านระบบ eMENSRC พบว่ามีการรายงานข้อมูลไม่ทันสมัย ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของการดำเนินการจริงของหน่วยงานเจ้าภาพและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๒. การทำหน้าที่เกี่ยวกับการคัดเลือกโครงการสำคัญ เพื่อการตั้งงบประมาณโดยเฉพาะอย่างยิ่งในปีงบประมาณ ๒๕๖๕ ปรากฏว่าโครงการสำคัญซึ่งมีการคัดเลือกไปแล้วมีศักยภาพไม่เพียงพอที่จะบรรลุเป้าหมายตัวชี้วัดตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิรูปประเทศหรือแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีโครงการส่วนน้อยที่มีศักยภาพเพียงพอที่จะบรรลุเป้าหมายดังกล่าว ในประเด็นนี้ได้เคยเสนอแนะว่าควรจัดทำคู่มือการจัดทำโครงการสำคัญ ขอสอบถามว่าได้ดำเนินการจัดทำคู่มือตามที่เสนอแนะหรือไม่ อย่างไร ๓. การจัดประชุมหารือระหว่างหน่วยงานเจ้าภาพทั้งระดับจ.๑ จ.๒ และ จ.๓ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการจัดทำแผนงานโครงการกิจกรรมให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายตัวชี้วัดของทุกระดับ ทั้งแผนแม่บท แม่บทย่อย และ Big Rock ของประเด็นปฏิรูปที่ปรับปรุงให้สอดคล้องกับระยะเวลาการทำงานงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามปฏิทินงบประมาณที่กำหนดไว้ ขอสอบถามว่าได้มีการดำเนินการจัดการประชุมร่วมกันของหน่วยงานเจ้าภาพทั้ง ๓ ระดับแล้วหรือไม่ อย่างไร ในส่วนของสำนักงานงบประมาณ ตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีการปรับโครงสร้างและปรับระบบการจัดทำงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามยุทธศาสตร์เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการปรับปรุงในเรื่องของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและการปฏิรูปประเทศในเรื่องของการทำยุทธศาสตร์จัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ รวมทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ตั้งแต่ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

จากรายงานประจำปีของแผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ ประเด็นที่ ๑ การพัฒนาเมืองหลักและเมืองศูนย์กลางภูมิภาค ในรายงานประจำปี ๒๕๖๓ มีการรายงานเฉพาะประเด็นมิติเศรษฐกิจอุตสาหกรรม แต่ละเลยมิติด้านอื่น ๆ เช่น สิ่งแวดล้อม และพื้นที่ โดยการพัฒนาอุตสาหกรรมมุ่งเป้าพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนอย่างเดียว แต่ยังคงขาดการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่เมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่ระบุอยู่ในแผนแม่บท ประเด็นพื้นที่ และเมืองนำอยู่อัจฉริยะ ขอสอบถามว่า การพัฒนาเมืองหลักและเมืองศูนย์กลางภูมิภาคที่ดำเนินงานของหน่วยงานเจ้าภาพได้มีการเสนอแผนงานโครงการให้ครบถ้วนตามเป้าหมายในทุกมิติหรือไม่ อย่างไร ประเด็นที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในประเทศ จากระบบรายงาน eMENSRC การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในประเทศส่วนใหญ่จะมีการบันทึกข้อมูลโครงการขนาดเล็กที่ไม่ก่อให้เกิดผลที่มีนัยสำคัญเป็นจำนวนมาก แต่โครงการขนาดใหญ่ เช่น รถไฟทางคู่ รถไฟความเร็วสูง และโครงการก่อสร้างสถานีรถกลางบางชื่อกลับไม่มีในระบบ eMENSRC ขอสอบถามว่า จะมีแนวทางการบันทึกข้อมูลโครงการด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญให้มีความชัดเจนและต่อเนื่องอย่างไร ประเด็นที่ ๓ การจัดทำแผนงบประมาณใน

ลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมอบหมายให้เจ้าภาพระดับ จ.๑ จ.๒ และ จ.๓ เป็นเจ้าภาพในการทำแผนงบประมาณบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์และแผนงบประมาณบูรณาการเชิงปฏิรูป ขอสอบถามว่า มีการจัดทำแผนงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์หรือไม่ อย่างไร ประเด็นที่ ๔ เศรษฐกิจฐานราก ให้กลุ่มประชากร Bottom 40 มีความสามารถในการบริหารจัดการหนี้สินได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีข้อสังเกตว่า กลุ่มประชากร Bottom 40 จำนวน ๒๗ ล้านคน มีหน่วยงานดูแลรับผิดชอบแค่ ๑๕ ล้านคน ขอสอบถามว่า มีแนวทางบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานเจ้าภาพ ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือไม่ อย่างไร

จากนั้น ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์การพัฒนาเมือง (นางสาวชนกช ชลธิชานัญ) ผู้อำนวยการกองพัฒนาข้อมูลและตัวชี้วัดสังคม (นางสาวดวงกมล วิมลกิจ) และนักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ (นายบุญณลักษ์ สุรัสวดี) ได้ตอบชี้แจง สรุปได้ว่า

ในประเด็นการพัฒนาเมืองหลักและเมืองศูนย์กลางภูมิภาค มีกลไกการพัฒนาที่มุ่งเน้นเป้าหมายให้เป็นพื้นที่กระจายความเจริญและลดความเหลื่อมล้ำ ด้วยการพัฒนาให้เป็นเมืองอัจฉริยะ โดยในปีที่ผ่านมา มีพื้นที่จำนวน ๑๕ แห่ง ที่ได้รับการรับรองให้รับมอบตราสัญลักษณ์เมืองอัจฉริยะประเทศไทย สำหรับการพัฒนาที่นอกเหนือจากการมุ่งไปยังพื้นที่เขตเศรษฐกิจชายแดน ในปี ๒๕๖๔ มีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ และมีรัฐมนตรีจากกระทรวงต่าง ๆ เป็นกรรมการ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดพื้นที่ที่มีความเหมาะสมให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษและสิทธิประโยชน์ให้แก่ผู้ประกอบการในพื้นที่ กำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมายแนวทางการดำเนินงาน การบริหารจัดการในเขตเศรษฐกิจพิเศษแต่ละแห่งให้เหมาะสมกับศักยภาพ กำหนดหน่วยงานที่ต้องดำเนินงานร่วมกัน เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการปรับปรุงแก้ไขหรือยกเลิกกฎกระทรวงต่อการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษแต่ละแห่ง และติดตามและประเมินผล โดยในระยะเริ่มแรกให้สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการชุดนี้และศึกษาความเหมาะสมของพื้นที่เริ่มต้น ๔ แห่ง คือ พื้นที่ระยองเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ พื้นที่ระยองเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พื้นที่ระยองเศรษฐกิจภาคกลางและภาคตะวันตก และพื้นที่ระยองเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ นอกจากนี้ มีคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค กำหนดกรอบนโยบายและวางระบบในการบริหารเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ กำหนดนโยบายหลักเกณฑ์วิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวมทั้งแผนปฏิบัติการประจำปี และบูรณาการแผนของส่วนราชการและแผนพัฒนาระดับพื้นที่

การจัดทำข้อมูลกลุ่มประชากร Bottom 40 จัดทำจากการสำรวจข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยเป็นรายงานการสำรวจสถานะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน รวมทั้งรายได้ ซึ่งในการจัดทำข้อมูลจะนำรายได้จากการสำรวจมาจัดลำดับผู้มีรายได้ โดยลักษณะของข้อมูลจะไม่มีแบ่งออกเป็นรายบุคคล ทั้งนี้ ในการดำเนินการพัฒนาระบบข้อมูลให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายจะต้องมีการเชื่อมโยงฐานข้อมูลเพื่อให้ได้กลุ่มบุคคลที่ตรงตามเป้าหมาย สำหรับการพัฒนาสถาบันการเงิน หากมีกองทุนชุมชนจะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากเนื่องจากเป็นแหล่งเงินทุนที่ช่วยลดภาระหนี้

ในการนำเข้าข้อมูลของโครงการสำคัญมีการกำหนดระเบียบและระยะเวลาในการนำเข้าข้อมูลไว้ แต่มีบางหน่วยงานไม่ปฏิบัติตามที่ระเบียบและกฎเกณฑ์กำหนดไว้ ทำให้ไม่ปรากฏข้อมูลของ

โครงการขนาดใหญ่บางโครงการในระบบติดตามและประเมินผลแห่งชาติ (eMENSCR) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะได้นำเข้าไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำเข้าสู่ข้อมูลเพื่อให้สามารถติดตามได้ และเกิดผลสัมฤทธิ์ตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ส่วนข้อเสนอแนะในเรื่องของระบบ Negative Income Tax (NIT) นั้น อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของสำนักงบประมาณ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงขอรับไปประสานงานในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

นอกจากนี้ ประธานคณะอนุกรรมการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และการจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง (พลเอก วรพงษ์ สง่าเนตร) ได้มีข้อเสนอแนะสรุปได้ว่า การจัดทำโครงการด้านความมั่นคงที่สำคัญของกระทรวงกลาโหม กระทรวงการต่างประเทศ ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) และกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ไม่มีโครงการที่ผ่านการพิจารณาจากสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงต้องพิจารณาว่าโครงการที่ผ่านการพิจารณาเพียงพอต่อการพัฒนาหรือไม่ ซึ่งหากไม่มีการขับเคลื่อนโครงการที่มีความสำคัญจะได้ผลที่ไม่คุ้มค่า และทำให้การขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศเป็นไปได้ยาก จึงขอให้มีโครงการที่สำคัญของหน่วยงาน ๔ หน่วยงานข้างต้นปรากฏอยู่ในแผนการพัฒนาประเทศ

ที่ประชุมพิจารณารับทราบ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๕๐ นาฬิกา

